

Společnost i stát podhodnocuje autonomii seniorů, možnosti péče o starší lidi jsou roztržité

V Praze skončila konference Stáří spojuje, která se ve dnech 31. května a 1. června věnovala kvalitě života ve stáří, sociálních rolí starších lidí i péče o ně.

Hlavní tematická osa vedla od nezávislosti a vůle k autonomii konkrétního člověka přes podporu jeho rodiny i jejího pochopení klíčového významu autonomie nemocného člena k autonomii přátelskému komunitnímu rámci.

Zabývala se situací / postavením starého člověka v české společnosti. Byl zdůrazněn klíčový význam naplnění smyslu života v seniorském věku, důležitost udržení nezávislosti a její podpory, stejně jako respekt k celostnímu pojetí člověka, **jako bytosti nejen s tělesnými, ale i s duševními i spirituálními potřebami. Stáří, jak bylo sděleno, je obdobím, kdy mají mnohem silnější váhu pozitivní lidské vztahy, jako prevence osamělosti.**

Představené argumenty potvrdily potřebu **silné, zdravé a soběstačné rodiny pro kvalitní život všech generací včetně seniorů. Nenahraditelný význam rodiny a blízkých osob pečujících o závislé seniory.**

Nutné je vyzdvihnout osobnost možného klienta péče, která se musí zakládat na **respektu k jeho přání**, musí ctít princip subsidiarity. Senior musí mít právo vyjádřit svou vůli zůstat v domácím či pro něho přátelském prostředí. Vhodnou formou podpory autonomie seniorů se ukazuje být tísňová péče, a to jak pro seniory samotné, tak pro neformální pečující.

Konference potvrdila závažné a dlouhotrvající nedostatky ve společenském řešení podmínek pro kvalitní život ve stáří. Týká se to zanedbané oblasti celoživotního učení, kde neexistuje, s výjimkou univerzit třetího věku, veřejná podpora předávání klíčových znalostí pro řešení klíčových situací právních a finančních. Lidem chybí znalosti o sociálním systému, který nedokáže optimálně využívat. Obracejí na lékaře i v situacích, které se dají řešit svépomocí, když víme jak. Zanedbávanou oblastí je i zdravotní prevence.

Byl znovu představen Systém integrovaných podpůrných služeb v komunitě, který je optimálním řešením roztržitosti a nepropojenosti sociálních a zdravotních služeb, nejen na celostátní, ale především na obecní úrovni. Konference vyslovila očekávání, že se politická reprezentace ujme navrženého konceptu, protože čekání na legislativu o dlouhodobé péči už přestává mít smysl.

Konference konstatovala **strnulost ve zdravotnické péči o pacienty seniorského věku**. Ta nespočívá v nedostatečných možnostech medicíny, ale mnohem spíše v přístupu k pacientovi. V České republice je také mezi lékařskou veřejností patrný nezáměr o geriatrii, kterému napomáhá i její marginalizace ze strany lékařských fakult. Výsledkem je často geriatricky nepřiměřený přístup lékařského personálu k pacientovi vyššího věku. Podstatným krokem by bylo zavedení geriatrie do předatestačního vzdělání lékařů, aby se prosadil geriatrický vzhled.

Přednášejícími na konferenci byli v její sociální i zdravotní části špičkoví čeští i zahraniční odborníci, úroveň sdělení byla mimořádně vysoká.